

кръсватъ. Но и при това положение има известна опасностъ.

Опасността отъ откритията, които съвременната наука би могла да направи, седи въ това, че всъщко откритие ще се патентова и ще се използува само отъ богатите хора. Запримѣръ, открие се серумъ противъ нѣкаква опасна и мъжко лѣчима болестъ, но струва скжпо. Богатите ще могатъ да си го доставятъ и да се лѣкуватъ, а сиромасите, по нѣмане на пари, ще умиратъ. Тогава животът ще се продава. А Христосъ казва: „Блажени кротките, защото ще наследятъ земята.“ Наистина, кротките ще разполагатъ съ новото знание, което носи свѣтлина и животъ. Тъй щото, свѣтлината и животъ не се продаватъ, но се придобиватъ. Достатъчно е човѣкъ да стане кротъкъ, за да провѣри това. Кроткиятъ знае, че съществуватъ два свѣта: физически и духовенъ, земенъ и небесенъ. — Възможно ли е това? — Възможно е, разбира се. — Ама ние не виждаме онзи свѣтъ. — Това нищо не значи. Ако въ единъ салонъ затворятъ стотици хора и имъ кажатъ, че вънъ отъ него не съществува нищо друго, тия хора ще повѣрватъ ли въ това? — Нѣма да повѣрватъ. — Защо? — Защото сѫ видѣли свѣтата извѣнъ салона. Следователно, човѣкъ вѣрва въ съществуването на това, което е видѣлъ, а не вѣрва въ съществуването на онова, което не е видѣлъ. Единъ день, когато види онзи свѣтъ, той ще повѣрва и въ него. Той ще види, че духовниятъ свѣтъ е много по-красивъ и по-великъ отъ този, който вижда и въ който живѣе. Отношението между физический и духовния свѣтъ е такова, каквото е отношението между растенията и животните отъ една страна и животните и човѣка — отъ друга страна. Каквите условия да иматъ растенията и животните, тѣ сѫ лишени отъ тѣзи връзки, отъ тѣзи отношения, каквите могатъ да съществуватъ между хората. Преди всичко животните и растенията сѫ лишени отъ елементи, необходими за създаване на връзки, на отношения. При това, не всички хора, но само нѣкои отъ тѣхъ сѫ въ състояние да станатъ кротки, да привлѣкатъ къмъ себе си онази свѣтлина, която е носителка на бѫдещата култура. Докато хората не станатъ кротки, нѣма да дойде безсмертието, т. е. възкресението въ свѣта. Щомъ станатъ кротки, Христосъ ще влѣзе въ сърдцата имъ, защото Той казва за себе си: „Азъ съмъ кротъкъ и смиренъ по сърдце.“ Докато сърдцата на хората сѫ смутени, пълни съ роптания и протести, тѣ никога нѣма да видятъ и познаятъ Христа. Сегашните